

**Bruxelles, 27 mai 2025
(OR. en)**

9434/25

**Dosar interinstituțional:
2025/0126 (NLE)**

CCG 17

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	26 mai 2025
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2025) 253 final
Subiect:	Propunere de DECIZIE A CONSILIULUI privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în ceea ce privește decizia avută în vedere a participanților la Acordul privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială referitoare la dispozițiile privind rata dobânzii

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2025) 253 final.

Anexă: COM(2025) 253 final

Bruxelles, 26.5.2025
COM(2025) 253 final

2025/0126 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

**privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în ceea ce privește
decizia avută în vedere a participanților la Acordul privind creditele la export care
beneficiază de susținere oficială referitoare la dispozițiile privind rata dobânzii**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. OBIECTUL PROPUNERII

Prezenta propunere se referă la o decizie de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene de către Comisie în contextul Acordului privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială (denumit în continuare „acordul”) în ceea ce privește o decizie avută în vedere de modificare a dispozițiilor acordului privind rata dobânzilor. Aceste dispoziții stabilesc ratele minime de referință ale dobânzii comerciale (denumite în continuare „RRDC”) care se aplică susținerii financiare oficiale pentru creditele la export.

2. CONTEXTUL PROPUNERII

2.1. Acordul privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială

Acordul este unul tacit, realizat între UE, SUA, Canada, Japonia, Coreea, Norvegia, Elveția, Australia, Noua Zeelandă și Turcia, având ca scop punerea la dispoziție a unui cadru pentru utilizarea ordonată a creditelor la export care beneficiază de susținere oficială. În practică, aceasta înseamnă stabilirea unor condiții echitabile (în baza cărora concurența să fie bazată pe prețul și pe calitatea produselor și serviciilor exportate și nu pe condițiile financiare oferite), precum și acționarea în sensul eliminării subvențiilor și a denaturărilor comerțului asociate creditelor la export care beneficiază de susținere oficială. Acordul a intrat în vigoare în aprilie 1978, are o durată nedeterminată și, cu toate că se bucură de sprijinul administrativ al Secretariatului OCDE, nu este un act al OCDE¹.

Acordul face obiectul unor actualizări periodice, care țin seama de evoluțiile pieței financiare și ale politicilor care afectează acordarea de credite la export care beneficiază de susținere oficială. Acordul este obligatoriu din punct de vedere juridic în UE, în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1233/2011 al Parlamentului European și al Consiliului². Revizuirile clauzelor și condițiilor acordului sunt încorporate în legislația UE prin acte delegate în conformitate cu articolul 2 din prezentul regulament.

2.2. Participanții la Acordul privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială

Comisia reprezintă Uniunea în cadrul reuniunilor și al procedurilor de luarea a deciziilor ale participanților (denumiți în continuare „participanții”) la acord. Deciziile privind modificările acordului se iau prin consens. Poziția Uniunii este adoptată de Consiliu și este discutată de statele membre în cadrul Grupului de lucru al Consiliului privind creditele la export³.

2.3. Actul avut în vedere al participanților la Acordul privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială

RRDC sunt rate minime fixe ale dobânzii care pot fi oferite ca parte a unui contract de finanțare a exporturilor sprijinit de guvern. RRDC sunt stabilite pentru fiecare monedă a participanților la acord. În 2021, dispozițiile RRDC au fost reformate în mod radical, incluzând aspecte operaționale (de exemplu, modalități precum deținerea și fixarea ratelor dobânzii), precum și aspecte structurale (de exemplu, ratele de bază, marjele și suprataxele). Scopul reformei RRDC a fost de a armoniza practicile de creditare în rândul participanților și de a apropia RRDC de ratele pieței.

¹ Conform definiției de la articolul 5 din Convenția OCDE.

² Regulamentul (UE) nr. 1233/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind aplicarea anumitor orientări în domeniul creditelor la export care beneficiază de susținere oficială și de abrogare a Deciziilor 2001/76/CE și 2001/77/CE (JO L 326, 8.12.2011, p. 45).

³ Decizia Consiliului de instituire a Grupului de coordonare a politicilor în domeniul asigurării creditelor, al garanțiilor și creditelor financiare (JO 66, 27.10.1960, p. 1339).

Participanții au convenit că RRDC ar trebui să fie compuse în continuare dintr-o rată de bază, legată de randamentul obligațiunilor de stat, și o marjă. Cu toate acestea, marja ar trebui să înceteze să mai fie stabilită la 100 de puncte de bază (bps) pentru a reflecta mai mult piața. Noua marjă RRDC urma să fie calculată utilizând următoarea formulă:

$$\text{Marja RRDC} = 0,5 * (\text{media pe trei luni a randamentelor marjei zilnice de swap pe cinci ani}) + 80 \text{ de puncte de bază.}$$

Media pe trei luni a marjelor de swap zilnice pe cinci ani care trebuie utilizate urma să fie obținută prin calcularea mediei aritmetice a marjei zilnice de swap pe cinci ani din ultimele trei luni calendaristice în monedele relevante.

Rata dobânzii interbancare oferite la Londra (London Interbank Offered Rate – LIBOR) a fost rata utilizată de mulți participanți ca rată de referință pentru calcularea marjelor swap. Cu toate acestea, în urma încetării LIBOR la sfârșitul anului 2021, participanții au convenit, la 30 decembrie 2022, să pună în aplicare o marjă temporară de 100 de puncte de bază pentru toate monedele pentru un an de la punerea în aplicare a noilor norme RRDC (până la 14 iulie 2024). Ulterior, la 6 noiembrie 2023, participanții au convenit să prelungească marja temporară cu încă un an, până la 14 iulie 2025, sau până când participanții pot conveni asupra unei alternative. Având în vedere viitoarea expirare a soluției temporare de 100 de puncte de bază, trebuie găsită acum o cale de urmat mai stabilă.

3. POZIȚIA CARE URMEAZĂ SĂ FIE LUATĂ ÎN NUMELE UNIUNII

Încetarea LIBOR în 2021 a perturbat soluția prevăzută de participanți pentru calcularea marjei RRDC pentru multe monede, întrucât LIBOR nu mai era o opțiune de utilizat ca rată de referință pentru calcularea marjelor swap.

Având în vedere acest lucru, UE sprijină utilizarea permanentă a 100 de puncte de bază ca marjă RRDC pentru toate monedele, ca soluție de adoptat după 14 iulie 2025. Utilizarea permanentă a 100 puncte de bază ar simplifica sistemul RRDC și ar oferi certitudine comercială. Aceasta reprezintă, de asemenea, o soluție atractivă din punctul de vedere al transparenței, element care lipsea adesea în cazul soluției reprezentate de marja swap, în special în ceea ce privește ratele de referință utilizate. În plus, deși revenirea la metoda celor 100 de puncte de bază reflectă mai puțin piața decât soluția avută în vedere de participanți, alte elemente-cheie ale reformei sunt menținute, inclusiv în ceea ce privește elementele operaționale.

În cazul în care participanții nu convin asupra unei soluții permanente pentru stabilirea marjei RRDC, UE ar sprijini prelungirea actualei soluții temporare, și anume prelungirea unei marje temporare de 100 de puncte de bază pentru toate monedele pentru unul sau mai mulți ani, începând cu 14 iulie 2025.

Prin urmare, se recomandă ca poziția Uniunii în cadrul reuniunii participanților din iunie 2025 să fie de a aproba decizia preconizată a participanților la acord de a adopta noi orientări privind stabilirea marjei RRDC.

4. TEMEI JURIDIC

4.1. Temeiul juridic procedural

4.1.1. Principii

Articolul 218 alineatul (9) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede posibilitatea adoptării unor decizii de stabilire „a pozițiilor care trebuie adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord, în cazul în care acest organism trebuie să adopte acte cu efecte juridice, cu excepția actelor care modifică sau completează cadrul instituțional al acordului.”

Conceptul de „acte cu efecte juridice” include actele care au efecte juridice în temeiul normelor de drept internațional aplicabile organismului în cauză. Conceptul include și instrumentele care nu au caracter obligatoriu în temeiul dreptului internațional, dar care „au vocația de a influența în mod decisiv conținutul reglementării adoptate de legiuitorul Uniunii”⁴.

4.1.2. Aplicarea la cazul în discuție

Actul avut în vedere are vocația de a influența în mod decisiv conținutul legislației UE, și anume Regulamentul (UE) nr. 1233/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind aplicarea anumitor orientări în domeniul creditelor la export care beneficiază de susținere oficială și de abrogare a Deciziilor 2001/76/CE și 2001/77/CE ale Consiliului. Acest lucru se întâmplă deoarece articolul 2 din regulamentul menționat prevede că „Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 3, pentru a modifica anexa II ca urmare a modificării orientărilor convenite între participanții la acord”.

Prin urmare, temeiul juridic procedural al propunerii de decizie este articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

4.2. Temeiul juridic material

4.2.1. Principii

Temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE depinde în primul rând de obiectivul și conținutul actului avut în vedere cu privire la care se adoptă o poziție în numele Uniunii. În cazul în care actul avut în vedere urmărește două obiective sau cuprinde două elemente, iar unul dintre aceste obiective sau elemente poate fi identificat ca fiind obiectivul sau elementul principal, pe când celălalt obiectiv sau element are mai degrabă caracter accesoriu, decizia adoptată în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE trebuie să se întemeieze pe un singur temei juridic material, și anume cel impus de obiectivul sau elementul principal sau predominant.

4.2.2. Aplicarea la cazul în discuție

Obiectivul principal și conținutul actului avut în vedere se referă la creditele la export, care se încadrează în domeniul de aplicare al politicii comerciale comune. Prin urmare, temeiul juridic material al deciziei propuse este articolul 207 din TFUE.

4.3. Concluzie

Este necesar ca temeiul juridic al deciziei propuse să fie articolul 207 alineatul (4) primul paragraf din TFUE coroborat cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

⁴ Hotărârea Curții de Justiție din 7 octombrie 2014, Germania/Consiliul, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punctele 61-64.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în ceea ce privește decizia avută în vedere a participanților la Acordul privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială referitoare la dispozițiile privind rata dobânzii

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (4) primul paragraf coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Orientările cuprinse în Acordul privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială (denumit în continuare „acordul”) au fost transpuse și, prin urmare, au devenit obligatorii din punct de vedere juridic în UE în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1233/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁵.
- (2) Participanții trebuie să decidă cu privire la o soluție de modificare a dispozițiilor acordului privind stabilirea marjei RRDC, ca urmare a încetării LIBOR.
- (3) Decizia avută în vedere de a modifica dispozițiile privind RRDC ar trebui să asigure o mai mare claritate și să armonizeze practicile de creditare, sporind astfel condițiile de concurență echitabile între participanți.
- (4) Este oportun să se stabilească poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul procedurii scrise a participanților la acord, având în vedere că decizia avută în vedere va fi de natură să influențeze în mod decisiv conținutul legislației Uniunii, în temeiul articolului 1 din Regulamentul (UE) nr. 1233/2011,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în contextul Acordului privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială în ceea ce privește revizuirea dispozițiilor privind rata dobânzii din acord, în special în ceea ce privește stabilirea marjei, este conformă cu anexa la prezenta decizie.

⁵ Regulamentul (UE) nr. 1233/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind aplicarea anumitor orientări în domeniul creditelor la export care beneficiază de susținere oficială și de abrogare a Deciziilor 2001/76/CE și 2001/77/CE ale Consiliului (JO L 326, 8.12.2011, p. 45) [denumit în continuare „Regulamentul (UE) nr. 1233/2011”].

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,
Președintele*